

Sygn. akt II Cz 802/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj

Sędziowie: SO Maria Leszczyńska

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy Miasta B.

przeciwko: S. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w

Bydgoszczy z dnia 2 września 2014 roku sygn. akt I C 1446/14

postanawia:

1. oddalić zażalenie;

2. zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu

kosztów postępowania zażaleniowego;

II Cz 802/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy nakazał pozwanemu, aby opróżnił, opuścił i wydał powódce lokal mieszkalny, ustalił, iż

pozwanemu nie przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 320 zł tytułem zwrotu kosztów

procesu.

Sąd I instancji wskazał, że o kosztach orzekł zgodnie z ogólną regułą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 kpc).

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu wniósł pozwany domagając się jego zmiany poprzez nieobciążanie go kosztami procesu. W uzasadnieniu podał, że jest bezrobotny, bez prawa do zasiłku, a utrzymuje się

jedynie z prac dorywczych, z których miesięczny dochód nie przekracza 350 złotych miesięcznie.

Powód w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe, wskazując, że rozstrzygnięcie sądu I instancji jest słuszne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z regułą określoną w art. 98 § 1 kpc koszty procesu ponosi strona przegrywająca proces, w niniejszej sprawie zatem pozwany. W art. 102 kpc przewidziany jest wyjątek od powyższej zasady pozwalający - w szczególnie uzasadnionych przypadkach - na odstąpienie od obciążania obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu. Z sytuacją taką nie mamy jednak do czynienia w przedmiotowej sprawie. Pozwany, jak wskazuje, znajduje się w trudniej sytuacji materialnej. Nie zwalnia go to jednak w żadnej mierze od podejmowania działań w celu uniknięcia kreowania dodatkowo obciążających go długów. Z akt sprawy wynika, że zajmując lokal mieszkalny przez szereg lat

nie uiszczał opłat czynszowych doprowadzając do zadłużenia z tego tytułu rzędu 15.000 złotych. Następnie wezwany do opuszczenia lokalu mieszkalnego nie uczynił tego, zmuszając powoda do wystąpienia z niniejszym powództwem. Nie sposób w takiej sytuacji przyjąć, by koszty procesu miała ponieść wygrywająca proces strona powodowa. Zasady słuszności warunkujące zastosowanie instytucji zawartej w art. 102 kpc obejmują wystąpienie w sprawie wypadków szczególnie uzasadnionych, które powodują że zasądzenie kosztów na rzecz wygrywającego przeciwnika w całości, a nawet w części, byłoby sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego (por. postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 roku, V Cz 132/12) . Przepis ten nie może być wykładany rozszerzająco, jako unormowanie szczególne. W realiach niniejszego procesu ani charakter sprawy, ani przyczyna uwzględnienia powództwa, ani też sytuacja majątkowa pozwanego (który nie mając pracy, nie jest też formalnie zarejestrowany jako bezrobotny) nie przemawiają za możliwością zastosowania regulacji opisanej w art. 102 kpc, a rozstrzygnięcie sądu I instancji co do obciążenia pozwanego kosztami procesu - zarówno co do zasady, jak i co do wysokości - jest prawidłowe.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zażalenie uznał za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc je oddalił.

O kosztach postępowania odwoławczego sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc i § 6 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, wskazując że z przyczyn podanych wcześniej także odnośnie tych kosztów sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążenia powoda tymi kosztami (art. 102 kpc).